

Stenka Rasin

Ryssland

1. Bak en hol - me, mitt i ström - men, ut - för Vol - gas vi - da
stråt, skar - pa stä - var, gran - na su - dar dra - ga sun - nan båt för
båt. Skar - pa stä - var, gran - na su - dar dra - ga sun - nan båt för båt.

2. I den främsta Stenka Rasin
rusig göt sin bröllopsfärd,
vid sin furstedotters sida
glömmer han den vida värld.

3. Men bakom dem högt det knotas:
»Aldrig har man sådant sport!
Blott en natt vid hennes sida
har till käring Stenka gjort!»

4. Atamanen hörde orden,
och så mörkt för sig han log,
och sin arm, den kämpastarka
om sin persiska han slog.

5. Och de svarta ögonbrynen
dragas samman — storm de spä,
och en glans av vilda blodet
atamanens ögon få.

6. »Allt jag offerar utan misskund,
trotsigt huvud offerar jag!»
Så hans starka stämma ljuder
över Volgas vattendrag.

7. Furstedottern blicken sänker,
icke levande, ej död,
lyssnar stum till druckna orden
hennes man och herre bjöd.

8. »Volga, Volga, du vår moder,
Volga, Volga, ryska hav,
hur behagar dig den gåva,
som en donsk kosack dig gav?»

9. »För att tvedräkt ej må råda
för en kjol bland fria män,
Volga, Volga, i ditt sköte
slut min sista hjärtevän!»

10. Med en mäktig sväng han lyfter
unga furstedottern upp,
slungar henne över suden
ut i Volgas strida lopp.

11. »Häng ej näsan där, ni djävlar,
Filjka, hovnarr, stäm ditt spel!
Dånen, bröder, fram en visa
till farväl åt hennes själ!»

12. Bak en holme, mitt i strömmen,
över Volgas blåa våg
Stenka Rasins granna båtar
draga ut på rövartåg.

Svensk text: Rafael Lindquist